

zwemmen ze uit alle macht naar den overkant, wel wetend, dat voor hen alleen daar redding te wachten is.

Gelukt hun de sprong naar het jonge naaldhout, dan kan men gerust onverrichterzake huiswaarts keeren, daar er hoegenaamd geen denken aan is, om het dier in dat dichte kreupelhout ook maar enkele meters te achtervolgen.

Wanneer zoo'n eekhoornjacht voor ons geen bevredigend resultaat had opgeleverd, dan moesten de vogels en hun nesten het maar ontgelden. Met weemoed denk ik nog terug aan die groote eierensoeren, welke bij neeftief tegen den wand als sierraad hingen. Troffen we nesten aan met jongen er in (tenzij het meerkollen of eksters waren), dan lieten we die nesten, zooals we ze vonden op hun plaats. Eieren werden zonder pardon mee naar huis genomen en in een emmer water onderzocht of ze bezet waren of niet; die goed waren, werden onder en boven met een stopnaald doorgeprikt en leeggezogen, daarna nagespoeld en ten slotte in volgorde aan een draad sajete tot een snoer geregen; de grootste in het midden en de allerkleinste aan de uiteinden voltooiden dan het snoer.

Nu, op rijperen leeftijd, gevoel ik eerst recht, hoeveel hartzeer en ellende wij die arme dieren berokkend hebben, zoodat ik hun thans het toegebrachte leed, zooveel mogelijk zal trachten te verzachten.

Gedane zaken nemen wel geen keer, doch ik van mijn kant wil toonen, tot inkeer gekomen te zijn. Jaren lang reeds, al weet het ook bijna niemand, breng ik op verschillende plaatsen geschikte bloempotten aan, en breng daar waar het maar even mogelijk is of het maar reden heeft van bestaan, nestkastjes aan, en tracht ook verder Zomer en Winter, ja het geheele jaar door hun te gemoet te komen wat voeding en huisvesting betreft. Ten slotte kan ik nog met een gerust geweten zeggen, dat ik reeds jaren lang geleerd heb, de dieren zooveel mogelijk te helpen in hun strijd om het bestaan.

A'dam, 11 Juli '09.

W. H. DE F.

Botanisch Zakboekje.

Voor een paar jaar (zie *D. L. N.* 12e jaarg. blz. 59) vroeg ik in dit tijdschrift of er sympathie bestond voor de uitgave van een eenigszins volledige lijst der in Nederland voorkomende planten. Op die vraag mocht ik zooveel toestemmende antwoorden ontvangen, dat ik in vertrouwen op succes de bewerking der lijsten op mij durfde nemen, waarvan de uitgave echter door allerlei onvoorziene omstandigheden (waaronder een vrij langdurige ongesteldheid van ondergeteekende) zeer werd vertraagd. Als Botanisch Zakboekje zijn de lijsten nu verschenen bij de firma Van Belkum te Zutphen, die het uiterlijk keurig verzorgde. Op blanco pagina's is ruimte gelaten voor aantekeningen, waardoor ieder nu in het bezit kan komen van een catalogus bij z'n verzameling en een gidsje omtrent bloeitijden en vindplaatsen van planten. Een groot gemak lijkt me zoo'n boekje vooral voor hen, die in verschillende deelen van ons land wonen en doubletten met elkaar wenschen te ruilen. Door elkaar de ingevulde boekjes toe te zenden, krijgen ze van elkanders reeds verworven schatten een getrouw beeld.

Ambt Doetinchem, Juni '09.

A. JOMAN.

De Baardmannetjes.

Geachte Heer Bolleman v. d. Veen!

Vergun mij nog een kort woord naar aanleiding uwer beschouwingen over bescherming der baardmannetjes in *De Levende Natuur* van 4 Juli jl. Dat u mijn mededeeling over het niet beschermd worden der baardmannetjes volgens onze wet, meende te moeten rectificeren in *Buiten*, het blad, waarin ze werd aangetroffen, was geheel correct, al sloegt gij in deze de plank ook een weinig mis; dat ge uw z.g. rectificatie echter ook deed plaats in andere kranten en tijdschriften, was eenigszins zonderling en behoort, naar ik meen te weten, niet tot de gebruikelijke persmanieren. Maar dit wil ik nu verder laten rusten. Er is in uw laatste antwoord echter nog iets, dat ik niet met u eens kan zijn. U veronderstelt, dat een leek een toelichting heeft willen geven van wat men onder Nederl. meezen verstaat en dat die man (bedoeld wordt de wetgevers en hun voorlichters) van het bestaan van de baardmees niet heeft afgeweten. Mag ik er u op attent maken, dat de wetgever zich geplaatst heeft op het standpunt van bescherming te verleen, enkel aan die in 't wild levende vogels en zoogdieren, die positief, nuttig voor de landbouw en houtteelt zijn?

Alle Nederlandsche meezen zijn buiten kijf daarvoor uiterst nuttig. Het baardmannetje evenwel, dat enkel in moerassen en rietvelden wordt aangetroffen, is ten opzichte van landbouw en houtteelt gansch neutraal, zoodat de wetgever geen termen vond, ook dezen vogel van overheidswege te beschermen.

Uitgaande van de nuttigheids-idee was deze handelwijze consequent en correct.

Een andere vraag is het, of het wenschelijk is, bij vogelbescherming, enkel van de nuttigheidsgedachte uit te gaan. Met u, blijf ook ik dit verkeerd achten.

U schrijft verder menigmaal, wèl wettig beschermende vogels bij de vogelhandelaren te hebben aangetroffen. Mocht dit nog eens voorkomen, dan geef ik u in overweging, even de politie met uw bevinding in kennis te stellen. U zult dan het genoegen smaken, dat onmiddellijk proces-verbaal wordt opgemaakt en de overtreders gestraft, bij recidive zelfs vrij gevoelig gestraft wordt.

Ten slotte komt u tot de conclusie, ja, tot welke conclusie komt u eigenlijk? Uit het door u geschrevene was dit niet duidelijk op te maken. Meent u nu nog, dat de baardmeezen tot de beschermde vogelsoorten behooren of is u van uw dwaling genezen? U geeft een gedachtengang naast de mijne, maar, waarde heer, voor ieder, die even de moeite neemt, de vogelwet te raadplegen, is maar één gedachtengang mogelijk, nl. dat de baardmees niet tot de beschermde vogels behoort.

Op mijn verzoek, uw onjuiste rectificatie te willen herstellen in die bladen, welke ze opnamen, kunt u niet ingaan, omdat u dit een nuttelooze bezigheid acht (dat had u iets eerder moeten bedenken!) en omdat u niet eens meer weet, welke dit zijn, behalve de door mij genoemde. (Wat niet voor een sterke memorie uwerzijds pleit).

Mij is het wel, maar heel fair kan ik uw opvatting niet vinden.

J. L. F. DE MEJERE.

Wie doet dat?

Wij ontvingen uit Arnhem een paar bloemen van de gewone ganzebloem, *Chrysanthemum leucanthemum*, waarbij alle lintbloempjes waren afgebroken; 't onderstuk, de bloembuis met een klein stukje lint zat nog gaaf in 't korfje. Een sentimenteel meisje is dus niet schuldige, want die trekken de lintbloempjes heelemaal uit. Er groeiden er een groot aantal zoo tusschen de normale bloemen. Wie weet daar iets van?

Th.

Germanismen.

De opmerking van den heer Thijsse in No. 4 van *De Levende Natuur* over het nadeelige van uit 't Duitsch bewerkte boeken (zie zijn *Boekbeoordeling*) geeft mij gelegenheid even te wijzen op het storende van een Germanisme in de door Dr. Buekers bewerkte boeken van Schmeil. Ik begrijp tenminste nooit, waarom Dr. Buekers in die overigens zeer aangename leerboeken steeds spreekt over »werveldieren» (*Wirbelthiere*) inplaats van *gewervelde* dieren en dan tóch weer weer, zeer asymmetrisch van *ongewervelde* dieren op zijn Hollandsch. Ik hoop niet, dat dit »werveldieren» op onze scholen gebruikelijk wordt.

P. J. BOLLEMAN VAN DER VEEN.